

[Grethe Philip.]

usædvanligt finder et forbrug på mere end 10 genstande. Også det er dog ganske stort, hvis det drejer sig om 12-13-årige børn.

Det er jo almindeligt kendt, at vi er ved at få et alkoholforbrug allerede blandt de 12-13-årige, det er noget man i hvert fald da stadigt tilbagevendende hører om i skolen. Det er muligt, at man vil sige, at det er endnu så begrænset, så det tager de såmænd ikke særlig skade af, men en lidt nærmere drøftelse af det og konkretisering af, hvor meget der drikkes af 12-13-årige, synes jeg nu nok, vi havde brug for. Der er jo også det særlige i det, at der ligger en speciell fare ved det blandede narkotika- og alkoholmisbrug, som fører - så vidt jeg har forstået det - til en meget hurtig udvikling af egentlig alkoholfafhængighed.

Der er vel også det at bemærke, at et drikkeri igennem teenageårene kan forhindre, at de unge udvikler sig på en naturlig måde til voksne mennesker og derfor gør dem vanskeligere tilgængelige for behandling senere. Der ligger altså på forskellige områder ganske specielle problemer knyttet til drikkeri blandt de unge.

Jeg vil derfor meget indstændigt bede indenrigsministeren om, at han som en konklusion eller som en følge af denne debat går i gang med at få en bedre statistik frem. Jeg er klar over, at det skal indgå i en omnibusundersøgelse, men jeg har fornemmelsen af, at de ting, jeg efterlyser, ikke i tilstrækkelig grad vil blive belyst af denne omnibusundersøgelse. Der er nok også andre statistiske undersøgelser, man skal i gang med.

Et andet problem: er der saglig baggrund for så stærkt at fremhæve, at alkoholisme kun er et symptom? Vi ved, at der er en nøje sammenhæng mellem et forbrug af alkohol og forholdet mellem alkohols pris og realløn. Hvad nu hvis det er sådan, at alkoholforbruget vokser med stigende velstand og større social sikkerhed? Vi ved, at en del af alkoholmisbrugerne kommer fra et miljø, hvorfra man statistisk må forvente mange sociale tabere, men vi ved samtidig, at lige så mange løber ind i et storforbrug uden at have haft nævneværdigt med socialkontorerne eller andre sociale institutioner at gøre. At drikkeriet derefter medfører sociale problemer i form af arbejdsløshed, økonomiske vanskeligheder og skilsmisser, er en anden sag.

Det bør ikke glemmes, at en del af alkoholi-

kerne overhovedet ingen sociale problemer har i den forstand, at de har kontakt med sociale hjælpeinstitutioner. Og jeg tror, det er netop her, forskellen ligger i ministerens vurdering og i min vurdering. Der ligger noget farligt i at koncentrere sig for meget om dem, der samtidig har et alkoholproblem og sociale problemer, for derved skærer man ligesom den del bort, der har et alkoholproblem, men som ikke har tilknytning til de sociale institutioner.

Ministeren sætter i redegørelsen et stort spørgsmålstegn ved, om der er sammenhæng mellem voksende forbrug og stigning i misbruket. Senere refereres til den konstaterede fire-dobling af dødelig skrumpelever, en af de mest karakteristiske alkoholbetingede sygdomme. Jeg finder, at det kunne have været på sin plads, om redegørelsen havde omtalt WHO's rapport - jeg mener den er fra 1976, den er i hvert fald ganske ny - om alkoholpolitik. For grundtemaet i denne rapport er netop, at forandringer i totalforbruget fører til forandringer i antallet af storforbrugere og stofafhængige alkoholikere. De to grupper man almindeligvis betegner som misbrugere.

En bekæmpelse af misbruget må derfor nødvendigvis rettes imod det samlede forbrug, siger rapporten. Forskergruppen bag WHO-rapporten anser det for, jeg citerer: »Teoretisk spekulation uden grund i empiriske resultater« at hævde, at der ikke skulle være en sammenhæng mellem forbrug og misbrug.

Hvad skal vi så gøre for at bremse misbruget? Ministeren nævner jo en del, der er sat i gang, og som skal sættes i gang, og det ser jeg meget positivt på, men jeg ville da gerne høre lidt mere, om ministeren ikke samtidig overvejer at indføre øgede afgifter på alkohol. Jeg er klar over, at man muligvis her løber ind i nogle problemer over for vores aftaler med de øvrige EF-lande, men jeg vil nødig bare affærdiges med, at det ikke kan lade sig gøre af hensyn til EF. Det gør vi temmelig hyppigt herinde. Selv om jeg er tilhænger af vores indtræden i fællesmarkedet og altid har været det og stadig er det, synes jeg, det er meget uheldigt, hvis vi bare skal feje nogle løsninger til side med henvisning til, at det kan vi altså ikke gøre af hensyn til EF. Vi må have noget mere præcist at vide. Er det virkelig fuldstændigt totalt udelukket, eller er der muligheder alligevel for at komme igennem den vej? Det ville jo være en ganske rimelig fortsættelse af den alkoholpolitik, vi herhjemme hidtil havde ført.